

ΤΟ ΦΑΣΜΑ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

(Απολογείται, αποκαλύπτει, κρίνει, συγκρίνει, συμβουλεύει κι εύχεται)

Υπό: Δημητρίου Π. Τόρβα

**Είμαι ο έκτος ο Μωάμεθ, Σουλτάνος 'κείνο τον καιρό,
και η κεφαλή του Χαλιφάτου. Πριν από έτη εκατό,**

με έστειλαν στη εξορία, Νοέμβρη του εικοσιδύο,
οι νικητές κι οι Νεοτούρκοι, σαν ηττημένο Βασιλιά
κ' όφειλα, με σκυφτό κεφάλι να παραδώσω τα κλειδιά!

Οι εκατόμβες των θυμάτων, δίπλα, στο πλάι μου, εδώ,
βαθιά στου Άδη τα σκοτάδια, ζητούν αλήθειες να σας 'πώ.
Να βγώ από τον τάφο έξω, μπροστά σας να 'ρθω να σταθώ
σ' ένα αναλόγιο ευθύνης να κρίνω, ν' απολογηθώ....
Να δείξω καθαρές αλήθειες και ΌΧΙ τις φτιασιδωτές
εκείνες που παρουσιάζουν, σχεδόν παντού οι νικητές!!!

Θέλω μπροστά κι απέναντί μου, από του Άδη τις γωνιές,
να βγούνε και των νικητών μου, οι μεταφυσικές μορφές,
για ν' αντικρίσουμε αντάμα, της ιστορίας σκελετούς
που αρθρώνουν τη γυμνή αλήθεια, κι ΌΧΙ τους τάφους τους λαμπρούς,
εκείνους που «κοσμούν οι ζώντες», να... εξαπατήσουν τους Θεούς!!!

**Πρώτα θ' αναφερθώ στο δράμα, στην ήττα των Οθωμανών,
με λίγη ανάμιξη ιστορίας των συμφορών, των συμφωνιών,
μιάς και ο χρόνος έχει δείξει αιτίες και σκοπούς αυτών
όπως τα γεγονότα κρίνουν τους πάντες 'κείνων των καιρών:**

Όλα κριθήκανε στο Μούδρο, στην Άτυχη ανακωχή...
Εκεί διαλύθηκε η χώρα. **Σφάλμα μας η επιλογή**
να πάμε με τη Γερμανία. Χαθήκαν όλα τελικά...
Η ANTANT θ' αποφασίζει πλέον: πού θα διαθέτει τα κλειδιά
αυτής της αυτοκρατορίας ΚΑΙ ποιοί θα παίρνουν τη σοδειά...
Ύστερα από το **Σαν Ρέμο**, στο Δημαρχείο **των Σεβρών**
φέρετρο στόλισαν να θάψουν το κράτος των Οθωμανών!

Εκάναμε και άλλο σφάλμα, αδιόρθωτο και τρομερό:
Εμπιστευτήκαμε, μοιραία, το Νεοτούρκο Αρχηγό,
πιστεύοντας πως θα στηρίξει το κράτος Ανατολικά
και ότι δεν θ' αποστατήσει, να λειτουργήσει ανταρτικά!

Ας παρουσιάσω όμως πρώτα, την ήττα και τη συμφορά
Κ' ύστερα θά 'ρθουν οι απόψεις ΚΑΙ για τα Νεοτουρκικά...

Την Πόλη και τα Δαρδανέλια τα ελέγχουνε οριστικά
οι νικητές μας οι μεγάλοι, που πήραν όλα τα... κλειδιά!
Με της ANTANT τις ευλογίες, μεγάλη Ελληνική στρατιά
προέλασε στην Ιωνία μ' επιτυχίες σοβαρές,
κι έφτασε η απειλή της καίρια, στις 'Αγκυρας τις παρυφές!

Τ' αντάρτικα του Νεοτούρκου, ήρθαν σ' απόγνωση βαριά
την 'Αγκυρα να εγκαταλείψουν, να φύγουν Ανατολικά.
Το δίλημμα πικρό, μεγάλο: Άμα βοήθεια δεν βρεθεί
ό,τι ακόμα απομένει, οριστικά θ' αφανισθεί.

Μα, είχε αρχίσει ο αποστάτης, διαπραγματεύσεις κι επαφές
με τάματα και υποσχέσεις στους τρεις μεγάλους νικητές
για ν' ακυρώσουν τις συνθήκες, κυρίως 'κείνη των Σεβρών,
με τ' αζημίωτο να «στήσουν» γκουβέρνο μ' αρχηγό αυτόν...

Παράλληλα άπλωσε το χέρι και προς το νέο καθεστώς
του Λένιν που караδοκούσε, για κάποιο σήμα, κάποιο S.O.S,
να λάβει μέρος στη ρουλέτα, εκεί που ο διαμελισμός
της πρώην αυτοκρατορίας, προβάλλει φανερά στο φως...

**Η χώρα, ολότελα ηττημένη, βιώνει διχασμό σκληρό,
με ένα «δέσμιο» Σουλτάνο κι ένα αποστάτη αναρχικό,**
αυθαίρετα αυτονομημένο, μ' άτακτα ασκέρια για στρατό.
Στα δυό κομμένη, αφοπλισμένη, χωρίς ελπίδα, απαντοχή,
«de facto» υποχρεωμένη να δέχεται του νικητή
κάθε συνθήκη που προτείνει, αρκεί να σώσει ό,τι μπορεί
στη νέα τάξη των πραγμάτων, που έχει πλέον γεννηθεί.

Ήδη η Αυστροουγγαρία και η Γερμανία η κραταιά
μα και του Τσάρου η Ρωσία δεν καμαρώνουν τώρα πιά
σαν κάποτε αυτοκρατορίες. Διαλύθηκαν οριστικά
κι όλο φυτρώνουν στις αυλές τους, κράτη που λέγοντ' «εθνικά».
ενώ στου Λένιν τη Ρωσία, στων Τσάρων τις χρυσές αυλές
τα σοβιέτ των Μπολσεβίκων νέες εχτίσανε φωλιές!!!

Ο πόλεμος αυτός, ο «Μέγας», μ' εκατομμύρια νεκρούς,
ΔΕΝ μοιάζει μ' άλλονε κανένα απ' τους αλλοτινούς καιρούς...
Ήρθε κι ο Γούντροου ο Γουίλσον, απ' την απέναντι ακτή,
με το πιστόλι οπλισμένο για τη «χαριστική βολή»...

**Μας είχαν «στείλει» στην Ασία οι Πόλεμοι οι Βαλκανικοί,
μόνον της Θράκης μια γωνία έμενε Οθωμανική...
Είναι εδώ και δέκα χρόνια, που οι ανίκητοι Γραικοί
μας έδιωξαν προς την Ασία κι ακόμα μας νικούν κι εκεί...**

Η χώρα διχασμένη πλέον, ακούει σε δυό αφεντικά:
Σε μένα, **νόμιμο**, στην Πόλη, στον άλλον Ανατολικά,
παράνομο, αυτονομημένο με Νεοτουρκικά μυαλά...
Αυτόν, επίσημα, κανένας δεν τονε γράφει στα χαρτιά,
αφού δεν τον αναγνωρίζουν, κι ούτε μου παίρνουν τα κλειδιά
του κράτους για να του τα δώσουν. ΑΛΛΑ τον «βλέπουν» μυστικά:
Καθένας από τους «συμμάχους» τους τρεις μεγάλους της ANTANT
του δίνει όπλα και του λέει: **«Κρατήσου, κι άστους να νικάν...
Έχουμε χίλιους δόλιους τρόπους να κάνουμε τους νικητές
αδύναμους και ηττημένους. Κι εσύ ας κάνεις τις φρικτές
γενοκτονίες, πού 'χεις πείρα σε κανα-δύο απ' αυτές,
στην Αρμενία και στον Πόντο. Εκεί, μυριάδες τις ψυχές
των Χριστιανών «συμπολιτών σου» πήραν του Άδη οι αγκαλιές...»**

**«Σε θέλω εγώ, του λέει ο Λένιν: Έχω κακούς λογαριασμούς
και πρέπει να τους τιμωρήσω, με τη σειρά μου, τους Γραικούς
που τόλμησαν να εκστρατεύσουν στον μπολσεβίκων τις αυλές...
Γι' αυτό σου στέλνω χρυσά ρούβλια, πολεμοφόδια όσα θές,
ακόμα και καράβια δύο ΚΑΙ ό,τι άλλο επιθυμείς
να σώσω τον αφανισμό σου!!! Κι ενώ βουλιέσαι να κρυφτείς
πέρα στα βάθη της Ασίας, κι οριστικά ν' αφανιστείς,
δώρο σου κάνω, πανοπλία, να την φορέσεις και να βγεις
απ' τον κρυψώνα της Αγκύρας που έχεις άγρια στριμωχτεί,
στο μακελειό της Ιωνίας να σ' απολαύσω ΝΙΚΗΤΗ!!!»**

Πήγε κι ο πρέσβης της Γαλλίας στην Άγκυρα για να τον βρει
να 'πούνε για της Κιλικίας την τύχη, πώς θα μοιραστεί
ΚΑΙ, πώς η νέα Οθωμανία, μ' αυτόν θα πρέπει να σωθεί,
για να μη χάσει η Γαλλία τα δανεικά πού 'χουν δοθεί
και ν' ασφαλίσει της Συρίας και Λίβανου την κατοχή!
Τού 'ταξε σοβαρή βοήθεια, τού 'δειξε την αποστροφή
της χώρας του απ' την Ελλάδα, πού 'χει ήδη εγκαταλειφθεί
στην τύχη της απ' τους «συμμάχους», που, ενώ την έστειλαν εκεί
τώρα πια την εγκαταλείπουν!!! Συμφέροντα βλέπουν αλλού:
προς τη δική του τη φιλία, που την φλερτάρουν προ πολλού!!!

Του χάρισε την Κιλικία μ' όλον της τον εξοπλισμό,
του επέτρεψε μ' επιστρατεύσεις, να φτιάξει τακτικό στρατό
-παρ' ότι υπέγραψαν στο Μούδρο, των Τούρκων τον αφοπλισμό -
Τού 'πε σαφώς να αγνοήσει και την συνθήκη των Σεβρών
που πρόσμενε την κύρωσή της στα κοινοβούλια των κρατών-...

Δίπλα του πάντα η Ιταλία, ύπουλα - υποκριτικά
διεκδικεί την Ιωνία,- μετά τα δώδεκα νησιά-,
ν' αυξήσει την κυριαρχία προς του Μαιάνδρου το βορά...
Ήδη του έχει αποδείξει το πόσο καίρια τον βοηθά
διευκολύνοντας τους τσέτες στα μέρη τα Ιταλικά!!!

Και η Αγγλική αυτοκρατορία, δείχνοντας ρόλους ρυθμιστή τη μια στο πέταλο χτυπάει κι ' ύστερα πάλι στο καρφί! Πέτυχε τον αφοπλισμό μας στου Μούδρου την ανακωχή αλλ' άφησε τον οπλισμό μας, στα χέρια και στην κατοχή του Νεοτούρκου επαναστάτη, πρώτα σε μένα να στραφεί και του Σουλτάνου του το κράτος καίρια να διαμελιστεί... Έτσι θα μούν νοικοκυραίοι, οι Αγγλογάλλοι κ' Ιταλοί και το Γιουνανιστάν στην άκρη, τα όνειρα θ' αναπολεί...

Βρήκαν χρυσή δικαιολογία, οι «φίλοι» του Γιουνανιστάν: Η αλλαγή στην εξουσία, αυτό τ' απρόσμενο συμβάν, μεγάλη ετοίμασε ΚΗΔΕΙΑ, - *στων εκλογών το παραβάν* -, του Ελληνισμού της Ιωνίας, μ' οργανωμένη τελετή σφαγών, αφανισμού και βίας, με τη δική τους ανοχή!!!

Κουβάρι ψέματα κι αλήθειες, οι θύελλες των διχασμών, έδωσαν. αφορμές κι αιτίες των πιο φρικτών ξεριζωμών.
Οι Αγγλογάλλοι και οι άλλοι, παίζαν με δύο διχασμούς:
Τον φουντωμένο στην Ελλάδα κι εδώ τους Νεοτουρκικούς.

Δεν έγινε για την Ελλάδα η συμφωνία των Σεβρών.
Τις μεγαλύτερες μερίδες του κράτους των Οθωμανών τις μοιραστήκαν και τις πήραν οι Αγγλογάλλοι κι' Ιταλοί σαν αντιστάθμισμα βοήθειας κι αποζημίωση τρανή για όσα απλόχερα προσφέραν να καταστήσουν νικητή τον Νεοτούρκο επαναστάτη, που απ' εχθρός τους αρχικά, έγινε ομοτράπεζός τους και «ντύθηκε» Ευρωπαϊκά...
Χωρίς να κυρωθεί η συνθήκη έγινε ο ακρωτηριασμός με «Εντολές» κι' άλλες μεθόδους ώστε η Ελλάς να μείνει εκτός ως ηττημένη στο πεδίο ΑΛΛΑ και στην πολιτική -γιατί οι κυβερνήτες, δήθεν, ΔΕΝ ήταν... Βενιζελικοί -.
ΟΜΩΣ η κύρια αιτία ήταν η ανταμοιβή στον νέο φίλο που βαφτίσαν Εθνάρχη κι Αναμορφωτή...
Αυτόν που από βαριά ηττημένο μετέτρεψαν σε νικητή, σωτήρα του ενός τετάρτου της γής της Οθωμανικής, για να εισπράξουν, αμοιβή τους, τα τρία τέταρτα αυτής!!!

Πόσο στ' αλήθεια πατριώτης, σωτήρας ήρωας τιμής μπορεί να λέγεται ο στρατιώτης, καταχραστής της εντολής που πήρε από τον Σουλτάνο: «Να γίνει επιθεωρητής πέρα προς την Ανατολία, σε 'κείνη την περιοχή, τα εκεί στρατεύματα της χώρας σωστά να επιθεωρεί όπως ορίζουνε οι νόμοι και οι σχετικοί κανονισμοί»

κι εκείνος έγινε αντάρτης, προδότης και αναρχικός!!!
Αυτοονομάστηκε σαν πρώτος των Νεοτούρκων αρχηγός
κι άρχισε αγώνες με ατάκτους τις πλέον κρίσιμες στιγμές
πρώτα ενάντια στο Σουλτάνο κ' ύστερα προς τους νικητές...

**Μετά, τολμώ να επισημάνω, στον «δοξασμένο» αρχηγό
των «νικητών μου» Νεοτούρκων, (που, κάποιο νέο «εθνικό»**

Τούρκικο κράτος ονειρεύθη, μ' εκκαθαρίσεις πληθυσμών,
-τέτοιες, που, δύσκολα θα βρείτε στην ιστορία των λαών-)

**πως: διώξεις και γενοκτονίες, φτιάχνουν μαγιά διασπαστική,
γιατί, τα κράτη που προκύπτουν, σε γή αυτοκρατορική,
για να υπάρξουν, αναπτύσσουν κουλτούρα πολυεθνική
πού 'ναι βαθιά θεμελιωμένη μεσ' στη ροή των γενεών
σαν λόγος ύπαρξης κι ουσίας ενδόξων αυτοκρατοριών!**

Τα έθνη δεν δημιουργούνται με του αρχηγού τη διαταγή...

Ζούνε βαθιά στο DNA που κουβαλάνε οι λαοί!!!

Ούτε φυτρώνουν μοναχά τους, με σπόρους των περαστικών,
αν δεν χτιστούν με παραδόσεις, γλώσσες, θρησκείες των λαών!!!

Απόψεις να του 'πώ καθάριες, όσες δεν τού 'πα ζωντανός,
εδώ, στου Άδη τα σκοτάδια, αφού δεν τά 'παμε στο φως.
Να τον ρωτήσω: τί είδους κράτος, εθνικο- νεοτουρκικό(;;;))
είχε την πρόθεση να φτιάξει; Ευρωπαϊκό: Ασιατικό;
Με ποιά μορφή της εξουσίας θα κυβερνά τον τόπο αυτό,
απωθημένον στην Ασία, με το ένα τέταρτο αυτού
που είχε η αυτοκρατορία του Οθωμανικού καιρού...

Πώς θα συμβεί, το Νέο έθνος, ξάφνου να γίνει κοσμικό;
Πώς την τουρκιά θα ξεχωρίσει, χρώμα να πάρει εθνικό;
Πώς τις εθνότητες, που είναι πιο πάνω κι από το μισό,
θα δυνηθεί να τις εντάξει στον κρατικό σχηματισμό,
εφόσον ήδη έχει δώσει βάρβαρα δείγματα διωγμών
των Αρμενίων, Ασσυρίων ΑΛΛΑ κυρίως Χριστιανών!!!

Ξέχασε πώς οι πρόγονοί μας, σκληρές νομάδες των στεπών,
κατάκτησαν την οικουμένη με τις δεκάδες των εθνών:
Βυζαντινών και Ευρωπαϊών, Αράβων και Αφρικανών;
Δεν είχαν κράτος και θρησκεία, αλφαβητάρια και σχολειά
παρά τα άλογα της στέπας και των νομάδων τα παιδιά...

Πήραν Αραβική θρησκεία, κι αλφαβητάρι Αραβικό,
γιατί το Ιερό κοράνι, εξυπηρετούσε το σκοπό,
βραβεύοντας απεριορίστως των άπιστων το χαλασμό,

ενώ, οι Χριστιανοί διδάσκαν, να αγαπάμε τον εχθρό!!!

Βρήκαμε αυτοκρατορία, πλούσια αλλ' «άρρωστη» βαριά...
Της πήραμε ΌΛΑ τα ηνία και τα κρατήσαμε σφιχτά.
Για πέντε αιώνες η πυγμή μας ήτανε πάντα σιδηρά,
ΌΜΩΣ εδώσαμε προνόμια, θρησκευτικά, πολιτικά,
από την πρώτη κιόλας ώρα, με υπογραφή του πορθητή,
να ζουν στην αυτοκρατορία κι άλλων εθνών, με μας, λαοί.
Πώς, τώρα, αυτή την ίδια χώρα, ζητάς να κάνεις εθνική
και πώς, μια χώρα της σαρίας θες να την κάνεις κοσμική;

Εδώ, πέντε αυτοκρατορίες ζήσαν με πύλες ανοιχτές.
Σ' όλου του κόσμου τους πολίτες ανοίξανε τις αγκαλιές,
με τελευταία τη δική μας, την ένδοξη Οθωμανική,
που τώρα απόμεινε ελαχίστη, αδύναμη και κοσμική!
Πάνω από εικοσιπέντε αιώνες, Ευρώπη, Ασία, Αφρική
διασταύρωναν ΕΔΩ ιδέες κι ένωναν τους πολιτισμούς,
τις παραδόσεις εθνοτήτων, με νόμους προστατευτικούς.

Μια άλλου είδους μοναρχία με πνεύμα απολυταρχικό,
με νέο «λαμπερό» μονάρχη και διχασμένο το λαό,
μ' επίφαση δημοκρατίας αλλά με... ισόβιο αρχηγό
εγκαθιδρύεις αυθαιρέτως, με νέους φίλους στο πλευρό.
Διώχνεις Σουλτάνο, κλείνεις Πύλη, φυτεύεις χώρα κοσμική
πρωτεύουσα δεν μένει η Πόλη, αλλά μια άλλη, κεντρική...

Στέκεις βαθιά προς την Ασία, όμως κοιτάζεις Δυτικά.
«Δώρα» φορτώνεσαι απ' τον Λένιν, να δράσεις ...εκδικητικά!
Μοιράζεις με γαλαντομία τα ιμάτια τα Τουρκικά,
σε Ιταλούς και Αγγλογάλλους, μα και στον Λένιν στο βορά.
Τα πάντα για τη σωτηρία, να σε προλάβουν ζωντανό...
Κι όταν τα λύτρα θα τους δώσεις θα σε «κηρύξουν» ΑΡΧΗΓΟ!!!

Θα σου φορέσουν πανοπλία, μεγάλη προίκα θα δεχτείς.
Τους μέχρι τώρα νικητές σου αποδυνάμωσαν νωρίς
και τους κρατούν καθηλωμένους, να προελάσεις να διαβείς
θριαμβευτής στην Ιωνία, **εντεταλμένος νικητής!!!**
Όλοι εκείνοι που σε σώσαν, θα σε φωνάζουν ΝΙΚΗΤΗ
παρ' ότι ξέρει ο καθείς σας, πως είναι «ΝΙΚΗ ΔΑΝΕΙΚΗ!!!»

Δόξα μεγάλη θα σου δίνουν, μα εμπιστοσύνη λιγοστή,
κι' όσο ο ζυγός των συμφερόντων, υπέρ αυτών ισορροπεί.
Μ' αν στέρξεις τις ισορροπίες, να στρέψεις υπέρ του λαού,
τότε μπορεί ν' αλλάξουν όλα κι εσύ, ίσως, να βρεθείς... αλλού!
Το βλέπεις από τις συνθήκες, το νοιώθεις από τον κλοιό

που σου 'χουν βάλλει γύρω-γύρω, φράγμα ελέγχου ορατό.

Αποφασίσατε, το θρόνο, το θρόνο το Σουλτανικό,
συνοπτικά να εξαλείψεις, να μείνεις μόνος στο χορό,
σαν ένας στοργικός ΠΑΤΕΡΑΣ, του ΝΕΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΗΓΕΜΩΝ
να σβήσεις μια αυτοκρατορία, ν' αρχίσεις από το ΠΑΡΟΝ!

Για σέ, φαίνεται πως φαντάζει λίγος ο τίτλος του Αρχηγού...
Αυτοκηρύχτηκες «ΠΑΤΕΡΑΣ», όλου του Τουρκικού λαού,
χωρίς τη μάνα να του δείξεις, αφάνισες και τον... παππού!!!
Παρθενογένεσης σημάδι, εκκόλαψη κάποιου... Θεού!!!

*Αιώνες χωρίς καν πατέρα, πορεύτηκε, ορφανή, η τουρκιά,
ξεχύθηκε σε τρεις ηπείρους, ρωτώντας χώρες και χωριά
ψάχνοντας μήπως ο... πατέρας ήταν σε τάφους σκοτεινούς...
Τώρα τον βρήκαν, τον γνωρίσαν, ανάμεσα στους ζωντανούς!!!
Μητέρα του η Εσπερία, αγνώστου βέβαια πατρός,
αφού οι Σουλτάνοι αφανιστήκαν και γιος ΔΕΝ είναι κανενός...
ΚΑΙ...η γειτόνισσα Ρωσία έγινε η πρώτη του τροφός.*

*Μα, πώς το αγαπήσαν τόσο το νεογέννητο μωρό;
Μήπως, στα πρώτα βήματά του και λίγο πριν σταθεί ορθό,
τη «σεβαστή» κληρονομιά του βλέπουν με μάτι αρπαχτικό;;;*

Εσύ, ανέλαβες να φτιάξεις, καινούργιο κράτος, κοσμικό.
Η πολυεθνική υφή του, - γνώρισμα αυτοκρατορικό-,
θα φύγει από την εικόνα, θα γίνει κράτος εθνικό,
κράτος καινούργιο, Νεοτούρκων, απαλλαγμένο απ' τα παλιά
τ'Αραβικά του αλφαβητάρια και του Ισλάμ τα τυπικά.
Το φέσι πια και το σαρίκι, θα είναι αναχρονιστικά.
Νέα παράδοση και ήθη, θα φέρεις, Ευρωπαϊκά,
και τη Σαρία οι νέοι νόμοι, θα διώξουνε οριστικά.
Θα μείνει όμως η Θρησκεία, επίσημα ισλαμική
Και το εθνικό σου μετερίζι θα είναι πάντα το τζαμί.

παρ' ό,τι φανερά φλερτάρεις πάντα με ήθη Δυτικά
ξεριζώσεις και ξεριζώνεις τα πλήθη τα Χριστιανικά!

Μήπως αυτό το Νέο Κράτος είναι αλλοιώτικο εξ αρχής
πρωτότυπα διαμορφωμένο να μην το εννοεί κανείς;
Λίγη, αχνή Δημοκρατία, σε «κήπο» ισλαμιστικό,
μ' ολοκληρωτισμού θεμέλια κι' ίσως μ' ισόβιο Αρχηγό,
πόσο πιο φανερά να δείξει ότι είν' ερμαφροδιτικό;;;

Τα ερμαφρόδιτα στη φύση, στείρες μορφές αποτελούν
και γίνονται αφορμές κι αιτίες όλοι να τα περιγελούν...

Γι' αυτό, παρακαλώ άκουσέ με, σκέψου αυτά που θα σου 'πω,
κάνε την αυτοκριτική σου, σαν πρόσωπο ιστορικό
κι' ύστερα μπαίνουμε στις κρύπτες, στο χώρο μας τον ταφικό:

**Με πλήρη ανεπιθρησκεία σε εθνικότητες πολλές,
μ' άλλες μορφές της εξουσίας, κι όχι μ' ολοκληρωτικές,
ίσως, μπορούν τα νέα κράτη, να επεξεργασθούν να βρούν
κατάλληλο «modus Vivendi», όλοι τους ομαλά να ζουν.**

Πάνσοφη πάντα η ιστορία, εδίδαξε το σεβασμό
σε κάθε έθνους παραδόσεις, στη γλώσσα, στον πολιτισμό!
Κι' απέδειξε πως όποια κράτη, δεν ενσωμάτωσαν σωστά
την πολυεθνική κουλτούρα, απώλεσαν την ανθρωπιά!!!

*Έχεις μπροστα λαό π' ανήκει σ' όλου του κόσμου τις φυλές
κ' είν' απ' αιώνες ριζωμένοι σε θάλασσες και σε στεριές
με έθιμα και παραδόσεις, θρησκείες οικουμενικές!
Πώς θ' αλλοιώσεις την υφή του, να γίνει νεοτουρκικό,
φτιάχνοντας ενιαίο έθνος μ' εσέ πατέρα στοργικό;;;*

Θέλουν δομές τα νέα κράτη, θέλουν ηγέτες γνωστικούς,
συντάγματα μελετημένα, για να αντέχουν στους καιρούς...
Θέλουνε χρόνια, ίσως αιώνες, συνειδητά ν' αναμιχθούν,
τα ήθη και τις παραδόσεις αλλήλων να αποδεχτούν.

Πρέπει πολλά να συμβιβάσουν και άλλα τόσα ν' ανεχθούν,
έχοντας δίπλα τους πολίτες, που, μονιασμένοι, να βοηθούν,
χωρίς διαχωρισμούς και μίση, ΚΑΙ δίχως έχθρες φονικές,
τέτοιες που έχετε εμφυσήσει με συνεχείς κι' αιματηρές
πράξεις, όπου, Θεοί κι ανθρώποι, βαφτίζουνε βαρβαρικές!!!

Σ' αυτό της γής το σταυροδρόμι, ποιο έθνος μόνο θα σταθεί
και τα περάσματα να ελέγξει, για Δύση και Ανατολή,
αν στη δομή του δεν εντάξει κουλτούρα πολυεθνική;
Η αγάπη, η αλληλεγγύη και η κοινή προοπτική,
δεν ξέρει εθνότητες, θρησκείες, παρά ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
με όμοια όνειρα κι ελπίδες, δώρα του ίδιου ουρανού!!!

Οι πρόγονοί μου και η μοίρα, με φέρανε στον τόπο αυτό
και σε μεγάλη ηλικία, μ' έβαλαν να τον διοικώ,
τότε που, δυστυχώς η τύχη, τά 'φερε διαφορετικά
και μου 'δωσε εντολή να φύγω, να παραδώσω τα κλειδιά,
όχι σε σένανε μονάχα, μα πιότερο στους νικητές.
Σ' αυτούς, που εσύ καλωσορίζεις, παίρνοντας τίτλους και τιμές,
προίκες της αυτοκρατορίας χαρίζοντας για να σταθείς
ισόβιος στην εξουσία, σαν γαλαντόμος δωρητής...
Μέτρα τη γή που σου αφήσαν, είναι η μισή απ' το μισό

αυτού της αυτοκρατορίας, ενώ τριπλάσιο απ' αυτό
που κράτησες και διαφεντεύεις στο πήρανε οι νικητές
σε περισφύξανε τριγύρω, σου κόψαν τις αναπνοές!!!

**Με λίγες, τελευταίες λέξεις θα 'θελα να απευθυνθώ
στις ηγεσίες που υπάρχουν, μετά από χρόνια εκατό
ΚΑΙ, σαν προπάππος και Σουλτάνος τα παρακάτω να τους 'πώ:**

Επέρασε αιώνας ήδη, βγήκαν αλήθειες και ψευτιές...
Το έθνος 'κείνο, του ΠΑΤΕΡΑ, είναι ακόμα ασταθές.
Κρατάει στους κόλπους του δυνάμεις φανατικά ανατρεπτικές.
Του κοσμικού κράτους ο γάμος με τον λειψό ισλαμισμό
δείχτηκε νάρκη διαρκείας στον τούρκικο εθνικισμό.
Σαν ερμαφρόδιτα φτιαγμένο, κρατιέται στείρο διαρκώς
χωρίς πολιτισμού λουλούδια, χωρίς φιλοσοφίας φως.
Μ' αμφίβολη αξιοπιστία, η Δύση και η Ανατολή,
μια «βολική» ισορροπία φροντίζουν να διατηρηθεί
σ' αυτό το κράτος πού είν' το μόνο με διό ταυτότητες μαζί:
αυτή του κοσμικού πολίτη κι εκείνη του ισλαμιστή!!!
Την πονηριά του να αρμέγει δύο αγελάδες διαρκώς,
-τη μια που τρέφει η εσπερία την άλλη ο Ισλαμισμός-
την ξέβρασε η ιστορία και όλα βγήκανε στο φως.

Δεν είσθε « Ο Πορθητής» Σουλτάνος, δεν είσθε « Ο Μεγαλοπρεπής»,
βαθιά ν' ανοίξετε θεμέλια καινούργιου κράτους εξ αρχής!!!
Οι όψιμες σας «ονειρώξεις», μ' αυτά τα σύνορα καρδιάς,
δείχνουν ανώριμη εφηβεία κι' ύπαρξη άγνοιας βαθιάς
για την αξία της φιλίας με τους λαούς της γειτονιάς...

**Εύχομαι κάποτε και κάποιος, με γνώση και ρεαλισμό,
ν' ακούσει τούτες τις κουβέντες, να φτιάξει κράτος σοβαρό.
Αλλιώς ας μείνουν Δον Κιχώτες, κι απλές φιγούρες του... ζορό.
Ίσως, ο Μιχαήλ Θερβάντες, στου στόλου μας το χαλασμό,
εμπνεύστηκε τον Δον Κιχώτη σαν υπερφίαλο αρχηγό
παράνοιας κι ανοησίας, συμβολισμό διαχρονικό!!!**

Αθήνα, Οκτώβριος 2022

Δημήτριος Π. Τόρβας

Αντιστράτηγος ε.α/Επίτιμος Διοικητής ΙΧης Μεραρχίας Πεζικού
MSci in Op. Re. from Cranfield University (England) – Electronic engineer

